

31990L0313

23.6.1990

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 158/56

DYREKTYWA RADY
z dnia 7 czerwca 1990 r.
w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku

(90/313/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130s,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

uwzględniając zasady i cele określone w programach działania Wspólnot Europejskich w dziedzinie środowiska z roku 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾ i 1983 ⁽⁶⁾, w szczególności program działania z roku 1987 ⁽⁷⁾, który wzywa w szczególności do opracowania „sposobów poprawy publicznego dostępu do informacji będących w posiadaniu władz odpowiedzialnych za środowisko”,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rada Wspólnot Europejskich i przedstawiciele rządów Państw Członkowskich zebrani w Radzie zadeklarowali w rezolucji z dnia 19 października 1987 r. w sprawie kontynuacji i realizacji polityki i programu działania Wspólnoty Europejskiej w dziedzinie środowiska (1987—1992 r.) ⁽⁸⁾, że zgodnie z zakresem odpowiedzialności odpowiednio Wspólnoty i Państw Członkowskich

istotne jest, by skoncentrować wspólnotowe działania na niektórych obszarach priorytetowych, włączając w to poprawę dostępu do informacji o środowisku;

Parlament Europejski podkreślił w swojej opinii w sprawie czwartego programu działania Wspólnot Europejskich w dziedzinie środowiska ⁽⁹⁾, iż „należy umożliwić wszystkim dostęp do informacji przez specjalny program wspólnotowy”;

dostęp do informacji o środowisku będących w posiadaniu władz publicznych wpłynie na poprawę ochrony środowiska;

różnice między obowiązującymi w Państwach Członkowskich przepisami ustawowymi dotyczącymi dostępu do informacji o środowisku będących w posiadaniu władzy publicznej mogą stwarzać nierówność w obrębie Wspólnoty w odniesieniu do dostępu do informacji i/lub warunków konkurencji;

konieczne jest zagwarantowanie każdej osobie fizycznej lub prawnej w całej Wspólnocie swobodnego dostępu do informacji o środowisku będących w posiadaniu władzy publicznej w formie pisemnej, wizualnej, przekazu ustnego lub baz danych, dotyczących stanu środowiska, działań lub środków, które wpływają lub mogą wpływać niekorzystnie na środowisko oraz takich, które mają na celu jego ochronę;

w niektórych szczególnych i jasno określonych przypadkach odmowa dostępu do żądanych informacji dotyczących środowiska może być uzasadniona;

odmowa przekazania żądanych informacji przez organ władzy publicznej musi być uzasadniona;

należy umożliwić wnioskodawcy odwołanie się od decyzji władzy publicznej;

należy również zapewnić dostęp do informacji dotyczących środowiska będących w posiadaniu instytucji, na których ciąży publiczna odpowiedzialność za środowisko i objętych kontrolą władz publicznych;

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 30.12.1988, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. C 120 z 16.5.1989, str. 231.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 5.6.1989, str. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 46 z 17.2.1983, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 70 z 18.3.1987, str. 3.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 289 z 29.10.1987, str. 3.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 156 z 15.6.1987, str. 138.

jako część ogólnej strategii upowszechniania informacji o środowisku należy w sposób aktywny podawać do wiadomości publicznej ogólne informacje o stanie środowiska;

działania wynikające z niniejszej dyrektywy powinny być weryfikowane w świetle zdobywanych doświadczeń,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie swobody dostępu i upowszechniania informacji o środowisku będących w posiadaniu władz publicznych oraz ustalenie podstawowych zasad i warunków, zgodnie z którymi informacje takie powinny być udostępniane.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „informacje dotyczące środowiska” oznaczają wszelkie dostępne informacje pisemne, w formie wizualnej, przekazu ustnego lub baz danych na temat stanu wód, powietrza, gleby, fauny, flory, powierzchni ziemi i obszarów o szczególnych walorach przyrodniczych oraz działań (włączając w to działania, które powodują zwiększenie uciążliwości, takich jak hałas) lub środków, które mają lub mogą mieć na nie niekorzystny wpływ, a także na temat działań lub środków mających na celu ochronę powyższych elementów środowiska, w tym również środków administracyjnych i programów gospodarowania środowiskiem,
- b) „władze publiczne” oznaczają wszelkie organy władzy publicznej na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, których obowiązki i posiadane informacje dotyczą środowiska, z wyjątkiem instytucji działających w ramach kompetencji sądowniczych lub ustawodawczych.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zobowiązane są, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu, do zapewnienia, że władze publiczne są zobowiązane do udostępniania informacji dotyczących środowiska każdej osobie fizycznej lub prawnej na jej żądanie i bez konieczności wykazania przez nią powodów swojego zainteresowania.

Państwa Członkowskie określają praktyczne zasady, zgodnie z którymi informacje takie będą skutecznie udostępniane.

2. Państwa Członkowskie mogą przewidzieć odrzucenie wniosków o udzielenie takich informacji, jeżeli dotyczą to:

- poufnego charakteru postępowania władzy publicznej, stosunków międzynarodowych i obronności kraju,
- bezpieczeństwa publicznego,
- spraw, które są lub były sub judice lub są badane (włączając w to postępowanie dyscyplinarne), lub są w trakcie wstępnego postępowania dochodzeniowego,

- ochrony tajemnicy handlowej i przemysłowej, włączając w to własność intelektualną,
- poufnego charakteru danych i/lub akt personalnych,
- materiałów dostarczonych przez stronę trzecią, jeśli strona ta nie jest prawnie zobowiązana, by to uczynić,
- materiałów, których ujawnienie zwiększyłoby prawdopodobieństwo zniszczenia środowiska, którego te materiały dotyczą.

Informacje będące w posiadaniu władzy publicznej są dostarczane częściowo, jeżeli możliwe jest wyodrębnienie informacji na temat pozycji, które dotyczą powyższych zagadnień.

3. Można odmówić udostępnienia żądanej informacji, jeżeli wymagałoby to dostarczenia nieukończonych dokumentów lub danych bądź informacji do użytku wewnętrznego albo jeżeli żądanie jest oczywiście bezzasadne lub sformułowane w sposób zbyt ogólny.

4. Władze publiczne udzielą odpowiedzi osobie żądającej informacji tak szybko, jak to możliwe, a najpóźniej w terminie dwóch miesięcy. Odmowa dostarczenia żądanej informacji musi być uzasadniona.

Artykuł 4

Osoba, która uważa, że odmówiono jej informacji bezzasadnie lub zignorowano jej żądanie informacji lub że uzyskała niewystarczającą odpowiedź od organu władzy publicznej, może domagać się rozpatrzenia tej decyzji na drodze prawnej lub administracyjnej zgodnie z obowiązującym w danym państwie systemem prawnym.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie mogą ustanowić opłatę za udzielenie informacji, ale opłata taka nie może przekraczać uzasadnionego kosztu dostarczenia tej informacji.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie podejmą kroki konieczne do zapewnienia, że informacje dotyczące środowiska będące w posiadaniu instytucji ponoszących publiczną odpowiedzialność za środowisko i objętych kontrolą organów władzy publicznej będą udostępniane na warunkach określonych w art. 3–5 przez właściwą władzę publiczną lub bezpośrednio przez tę instytucję.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie podejmą konieczne działania, by podawać do wiadomości publicznej ogólne informacje na temat stanu środowiska za pomocą takich środków, jak okresowe publikowanie raportów opisowych.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie po czterech latach od daty wymienionej w art. 9 ust. 1 przedstawią Komisji sprawozdanie na temat uzyskanych doświadczeń, w wyniku którego Komisja sporządzi sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady, wraz z propozycjami poprawek, jakie uzna za właściwe.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 31 grudnia 1992 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 10

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 7 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

P. FLYNN

Przewodniczący